

עין משפט
גזירה

נג:

כיצד מעברין פרק המישי עירובין

מסורת הש"ס

ב ט טשיע לית קי קט
ספק ג:

רב ניסים גאון

אסור תנן או עכו"ם תנן.
מתו כלי מה ששיערו
בבבכות מפרק אלו מוכיזין
ד עיקבה אומר מרשבין
אחו על עכו"ם.

רבינו הגאון

פי' עכו"ם בית הירוקים
בית העובדות. מקום
(החלולות) (החלולות).
והוא משנה בבבכות פרק
קדירה נראה כעצמתן
משיירין פ"א בקערה ואין
משיירין פ"א באילפס.
וכפרק כן עזאי קמי משיירין פ"א
כעמשה קדירה ואין משיירין פ"א
כעמשה אילפס פירוש כעמשה
קדירה נראה כעצמתן אם איתו
משייר אכל כעמשה אילפס אית
נראה כעצמתן אם אית משייר.
תו

ידוע שיראי לקנינון
אשרי בתר חביתא מיהו.
פי' ילכו תלמידיה
אלהיהם. או חתר
מנות היתת האתר
ויאמר במשפת היתן.
עמיה הית שכיב להם
יעני שיראי לקנינון
כלומר ילכו לחתין.
ופעמים הית אומר להם
חזרתי מנות מית חבית
ותשני חובת חבית
כספיה בלב ים. שור
משפט הירוג שור ירו.
ותרוג משפט דין. ומצא
שור משפט תרובין (פרד)
דין. חרול תרוגו (פרד)
(פרד) מסכן. מצא חרילון
תריח בחריל. גב פום
חן. פירוש
איש פאינסא [תרונ] איש
גבר (תרונ) פי פום.
תרונ זה דין תרונ אל
חכלו ממנו נא חן. מה
יכוכי יש כפשוטו. תרני
(לפני השון) [לפנין]
אקיעו להבין. פי'
הירוג הכן פחמין.
שכרו אותן משלשן
טורני מטטרגי לה.
הרקיע לרובין. פי' בפרו
אותן להיות לוחשת
כמראה הובב. ועשו לי
שמו שני עופות הם שבו
נקראו כן שן מנידים
בעלטה העינות איה נז
מן הלילה היא. תפטיג
היין רן אילפסין צפון.
פי' הדין משלשן צופה.
הדין רן אילפס טפון. עלן
בעיה ארורית עירונית
אורנית. יש שאומר שם
שש אשה הנת מור
אורן. והיא ארורית
מנות הכפרים. כדנרסין
בילמוד [ספק] חבית
ביום טוב מאי הריני

עלת נקפת בדר. כלי שדולין צו יין מן הכד והא דאמר בפרק כל

תנבי (שנת דף קט). גבי רב יוסף מוקד שבי ובפרק יד נחלין
(כ"ב דף קלג): גבי יוסף בן יועזר וצני במליסר עליהה דדיני
מפרס ר"ת דעילתה הוא כלי כמו עלת דהכא ולא כמו שפי' בקונט'
עליו עוזמה קאמר:

גבר פום דין חי. פי' רבינו מנאל
אושפינסא מרגוס איש גבר
ופי פום זה דין גא חל תאללו ממנו
נא מתרגמין כד חי (שמות י):
משיירין פ"א בקערה ואין
משיירין פ"א באילפס.
וכפרק כן עזאי קמי משיירין פ"א
כעמשה קדירה ואין משיירין פ"א
כעמשה אילפס פירוש כעמשה
קדירה נראה כעצמתן אם איתו
משייר אכל כעמשה אילפס אית
נראה כעצמתן אם אית משייר.
תו

ידוע שיראי לקנינון
אשרי בתר חביתא מיהו.
פי' ילכו תלמידיה
אלהיהם. או חתר
מנות היתת האתר
ויאמר במשפת היתן.
עמיה הית שכיב להם
יעני שיראי לקנינון
כלומר ילכו לחתין.
ופעמים הית אומר להם
חזרתי מנות מית חבית
ותשני חובת חבית
כספיה בלב ים. שור
משפט הירוג שור ירו.
ותרוג משפט דין. ומצא
שור משפט תרובין (פרד)
דין. חרול תרוגו (פרד)
(פרד) מסכן. מצא חרילון
תריח בחריל. גב פום
חן. פירוש
איש פאינסא [תרונ] איש
גבר (תרונ) פי פום.
תרונ זה דין תרונ אל
חכלו ממנו נא חן. מה
יכוכי יש כפשוטו. תרני
(לפני השון) [לפנין]
אקיעו להבין. פי'
הירוג הכן פחמין.
שכרו אותן משלשן
טורני מטטרגי לה.
הרקיע לרובין. פי' בפרו
אותן להיות לוחשת
כמראה הובב. ועשו לי
שמו שני עופות הם שבו
נקראו כן שן מנידים
בעלטה העינות איה נז
מן הלילה היא. תפטיג
היין רן אילפסין צפון.
פי' הדין משלשן צופה.
הדין רן אילפס טפון. עלן
בעיה ארורית עירונית
אורנית. יש שאומר שם
שש אשה הנת מור
אורן. והיא ארורית
מנות הכפרים. כדנרסין
בילמוד [ספק] חבית
ביום טוב מאי הריני

רשיע. לא היה זוכה להורות הלכה: על אורו עון. עין דנוג עיר
הכהנים: אספ וכו' עמי. שמואל קאמר לשאלו כשהעלה עיי
בעלת אור: אכחו טמן או עכו"ם. בכבדות (דף מ). גבי מומין טמן
שאין לו אלא צילה אחת הכי זה מוס רכי עקיבא אומר מושיבין אותו
על עכו"ם וממניח אס יד צילה אחת
סופה ללחא. אכחו עכנזוין וכן עכו"ם:
ידי. היו יודעין: כהדרין על אדמה.
ירקרקת היתה לנצב ירק הארץ:
אמר למאן. מדרב צבשה רפה ולא
פירש האות ואינו ניכר אם עמר אם
חמר אם איתר: עמר למילבש.
לעשות נגדים: איתר לאיסכספס.
שה לשוטו: פא דאולוכן חלב.
היתה רזה לומר כולי ואולוכן חלב
ואינה מפרשת לתמוך תיבות זו מזו
ולהשמיע כל מינה ומינה ומגטרסות
שמי תיבות כחתם ונמגמת המינות
ואזמרת חאלכך לביאן. ואזמרת נמי
שוכמי ככ"ף והיתה רזה לומר
שוכמי ככ"ף כמו משולב כלומר
חכמי: ופולין דביא. קללה משמע
שמאלך לביא: מרי כירי. ורזה
לומר קירי והוא אדון ואמרה כירי
והוא עבד: ספלא סוס לי. רזה
לומר ספלא סוס לי ואמרה ספלא
והיא קורה: ונבנון מין. (א) רזה לומר
נגבוה ממני ואמרה נבנון מין דמשמע
נגבוה את העיני: וכדו סוס דכי עדו
לך עליוה לא סמיין כרעיך אררטא.

כבר כלה היין ונבנון בבתמי החבית:
עליה לא היו רגליך נוגעות בלחך והרי
שעויות הרבה וכדו משמע עכשו
ועשיל לומר כדן הות ועוד שהיתה
מוכרת תלייה דביין ואזמרת אם תולין
אותך עליה כו': עלם. שם כלי שדולין
כו' יין מן החבית וממלאן הסוכות:
נקספ ככר. מנקפת בחבית כלומר
כבר כלה היין ונבנון בבתמי החבית:
ידאון נישריא לקנינון. ילכו תלמידיהם
לנתיבס כלומר יפקון סעודתן [שאלן]
עוד יין: (א) יעיד ככר חכרסה
מיני. נסיר נוגפת חבית האחרת
ונמווג עור: ותפסי עלם ככר. הלא
כפה עלת ככר כריח: כאלפס בימא.
כאניה הפכה גיס. מתקפי כמו אקפו
דייבו בחגיגה (דף טז): וכמו קפא
תהומא דסוכה (דף ג). קץ התמים
ועלה: כשון חכמה. שלא יבינו
האחרים: שור משפט. מתדין מור
דין. שור מור משפט דין: כטור מסכן.
הר דל מרדל: משיל כאוספסוף. שאל
עוברי דרכים כענין אושפינסאי: גבר
פום דין מי. אוש פו זו חי. אוש כמו
איש פום כמו פי דין כמו זה: מה זו
עונס יס. כלומר כמה טוב זו ו:
אפריגו לפחמין ארקיטו לזבין.
כענין את הפחמין להיות הדומין
לחטרוג שיטתו נגמלים הלוחשות על
פי הכרה להחחמם כנגדן: ארקיטו

רבינו הגאון (הרשב"א)
אמר רב יהודי עירונית.
אמר אבי צבי הקליתא.
ארורית היא אשרי
אחרתו שכבר נשא
ראשונה וזו אחרונה. יש
אומרים שחם (ששאל)
מסתבא מחתרת
כתנים כגון שחיתת
קישים וכיכא בה.
עירונית כלומר משנה
חיצונה. ארורית שגורה
בארצית יסוי. תתיעין
בפחמין. נשא עיצה
מראש ישיבה. והגבול
והלך לארץ הגבול
חכמי דרכים.
פ"א באילפס ואין
משיירין פ"א בקערה.
משיירין פ"א חבית.
כטאט בההיא חלמיר
דהיה גריס בלתישה.

תורה אור השלם
1. ויהי"ן גם את ישראל
עקב ביד פלשתיים ומוד
אחר ובניך עמי גם את
מנהג ישראל ויהי"ן ביד
פלשתיים.
שמואל א כב יט

הגרות הר"ב
(א) גם יבדו הות דכי
שער: (ב) שם חת מלסה
והינקה והינקה מלסה
מלי: (א) הי"ן ר"ה
ונבנון מין ככדו מאני ר"ל
נגוה ממני:
הגרות הר"א
[א] כפיא לפחמין. רשום
קי עליו וידי לנכסין.
[וביה כירושל' ספ"כ
דמשפחות פ"ט: א] שמה
לא הנת פ"א כאלפס.
ז"ל שחם חכמה פ"א כי
לאשפוט: [א] סוכה זו
מוקפת בעוולס:

רבינו הגאון (הרשב"א)
אמר רב יהודי עירונית.
אמר אבי צבי הקליתא.
ארורית היא אשרי
אחרתו שכבר נשא
ראשונה וזו אחרונה. יש
אומרים שחם (ששאל)
מסתבא מחתרת
כתנים כגון שחיתת
קישים וכיכא בה.
עירונית כלומר משנה
חיצונה. ארורית שגורה
בארצית יסוי. תתיעין
בפחמין. נשא עיצה
מראש ישיבה. והגבול
והלך לארץ הגבול
חכמי דרכים.
פ"א באילפס ואין
משיירין פ"א בקערה.
משיירין פ"א חבית.
כטאט בההיא חלמיר
דהיה גריס בלתישה.